

Woensdag 1-7-1987

Hoe GOD ook moderne mensen kan grijpen en veranderen

Alléén voor geïnteresseerden

Hilletje Kraakman, de vrouw van Jan Kok zou de allerlaatste zijn die dit verwacht. Ons vroegere buurmeisje, altijd zo vrolijk en uiterst koket. Haar zelfgeborduurde volendammer dasje op de millimeter zuiver om de hals, zat zij mooi te wezen op haar moeder's drempel. Later werd zij de altijd aantrekkelijke jonge vrouw van Jan Kok. Vlot, altijd prachtig gekleed, gezegend met 3 dochters en 1 zoon die mannequin werden en altijd gezelligheid om zich heen in het café van haar schoonouders in Hoorn. Best tevreden met het leven en geen enkele behoefte daarin verandering aan te brengen.

Dood van de lach want ze werden liever rijk

Een paar jaar terug komt ze met haar buurvrouw terecht bij een man zomaar voor de grap. “Jij zult op vakantie gaan, de 6de dag ziek worden en dan komen er geweldige veranderingen in je leven. Je zult gaan profeteren”, zei hij. “Nou weet je niks gezelligers voor een moeder van een jong gezin”. “Wat een malligheid”, zeiden Hille en haar buurvrouw lachend. “Je zult erg gelovig worden, veel andere mensen ontmoeten en gaan helpen. En oh ja, je wordt ook erg rijk!” Maar de man voegde eraan toe: “Nee, niet in geld, maar geestelijk rijk!” “Ook goed!” lachte Hille. Giechelend als twee malle meiden gingen ze weg en dachten ze er nooit meer aan. Een jaar verstreek. In de buurt kwam de praat om er eens op uit te gaan naar Lourdes en buurvrouw Greet vroeg Hille of ze zin had mee te gaan. “Lourdes? Wat moeten we daar nou doen?” had Hille gezegd. “Nou ja, dan mag je vast mee van Jan, omdat het naar een bedevaartplaats is.” Jan vond het goed. Ze gingen er heerlijk op uit, maakten veel lol samen.

In de hitte ijskoud

Het is bloedheet als de buurvrouwen meer vrolijk dan ingetogen in Lourdes de kruisweg lopen. Dan ineens gebeurt er wat. Hille begint ineens te rillen en beven van de kou. Voelt zich beroerd worden ziet wit als een laken. Een snijdende pijn schiet doorheen haar linker arm. Voelt zich zo moe, uitgeput van pijn en verdrietig worden. Zegt tegen haar buurvrouw:

“Ziezo, nou zal ik zomaar ‘ns even helemaal niet goed worden. Zo raar. Zie je wat aan me?”

“Ja, je staat te rillen en bent helemaal wit!” Ze voert Hille een paar stappen verder en zet haar aan de kant neer en het is over. Zeker bevangen geweest door de hitte.

Letterlijk aan de arm meegetrokken

Beide vrouwen gaan weer terug naar dezelfde plek en daar overkomt Hille weer hetzelfde. Wéér “die” kou, het bibberen (terwijl het warm is) weer het verschrikkelijke gevoel van verdriet en pijn door heel haar lijf. Alles begint wazig te worden, zakt weg. Het gevoel of ze aan de linkerarm –die zoveel stekende pijn doét- wordt meegetrokken en alles om haar heen in een onwezenlijk licht wordt gezet. Dan een gevoel of ze opnieuw geboren wordt en ze is weer terug op dezelfde plek. Ziet om zich heen alsof het allemaal een vreemde omgeving is. Maar de mensen om haar heen zijn nog allemaal dezelfde van straks. Alléén, zijn er nu lichtende aura’s om ze heen. Allerlei lichtende kleuren (zoals uit de breking van het licht bij een kristallen lamp) schitteren om de hoofden. De één helderder dan de ander. IJle lichte zuivere kleuren, sommigen zuiver wit, anderen weer donkerder van kleur...

Naast de gewone zichtbare wereld nog een wereld van stralend licht

De gewone wereld maar tegelijk, een soort dubbelbeeld van licht. Haar aandacht wordt getrokken naar de kruiswegstatie. Voordat ze beroerd werd had ze daar helemaal niet op gelet. Nu ziet ze dat het **“De eerste val van Christus”** is. Zijn ogen lijken, te leven, ze voelt de blik diep inbranden in haar ziel en dan is het precies alsof ze al dat lijden en verdriet in haar eigen lijf voelt. Naast haar linker arm, die zo'n stekende pijn laat voelen, een overweldigende lichtende figuur die haar mee trekt. **“Ik voel me overweldigend. En ineens is er een geweldige, hoeveelheid kennis en inzicht in allerlei dingen waar ik eerst nooit weet van gehad heb. Waar ik het bestaan niet van kende. Van alles komt in me op. Zomaar spontaan en zo duidelijk allemaal. Ik doorzie het allemaal tot in het wezen en de kern van de zaak, en waarom alles is zoals het er uit ziet en zo moet zijn. Ik weet niet waar het vandaan komt, maar het is geweldig. Er zijn geen geheimen meer. Alleen waarheid is er. Alsof ik ineens op meer manieren besta!”**

Eén druppel van de Oceaan aan Liefde en Licht

Ook is er, een alles overheersend gevoel van geweldige liefde. Zoveel en zo sterk dat het oceanen vol liefde lijken, in vergelijking waarmee alle liefde die mensen op de wereld ooit voor elkaar zullen opbrengen slechts bij elkaar één druppeltje lijkt. Het is niet in woorden uit te drukken, menselijk verstand en begrip schiet hopeloos te kort om het te kunnen vatten. Als een stuwning welt het in haar op, zó heftig dat tranen over haar wangen rollen van geluk.

Wonderlijke dingen overkomen haar sindsdien

Wat is er toch met me? Wat overkomt mij? Vraagt ze aan haar buurvrouw. Die weet het ook niet. Ze vervolgen de kruisweg. Hille heeft het gevoel of ze zweeft en veel lichter is. De berg beklimmen gaat haast zonder inspanning, ze is de anderen ook ver vooruit en zit aan het eind van de kruisweg al lang te wachten op een muurtje aan de kant, tot de anderen terug zijn.

Geweldige veranderingen

Met veel meer interesse verblijft zij de rest van de dagen in Lourdes en als ze terugreizen, zegt haar buurvrouw: Weet je nog van die man een paar jaar geleden... We zijn hier wel ter bedevaart maar dat kun je ook uitleggen als vakantie. Je bent dus op vakantie en je bent op de zesde dag daarvan ziek geworden en er zijn grote veranderingen in je leven gekomen...

“Nu alleen nog rijk worden!” Ze kunnen het niet ontkennen. Thuis zoeken ze weer contact met de man die het allemaal nogmaals bevestigt en opnieuw zegt dat ze als een profeet velen tot bezinning zal moeten terugroepen naar het ware geloof. Hille wil dit niet. Zij, een gewone Volendamse huismoeder.

**“Ben je helemaal mal, ze zien me al aankomen.
Wat denk je dat haar man zal zeggen? Haar gezin, de familie?”**

Licht op de zolder van het oude klooster

Terug uit Lourdes bezocht Hillette een bijeenkomst in de bovenzaal van het oude klooster. Een groep mediamiek begaafden uit Engeland was naar Volendam gekomen om “Engelenwerk” te verrichten zoals ze dat meedeelden aan de Nivo – verslaggever die nog een foto van dit gezelschap gemaakt heeft, toen ze achter de open ramen van het Lutine – restaurant zaten.

Eén schitterend wezen van stralend licht

Er waren een 20-tal Volendammers naar deze avond toe gekomen. Na enige tijd overviel Hillette weer hetzelfde als in Lourdes. Ze voelde zich omhoog geheven in een geweldig licht. Toen weer terug alsof ze opnieuw geboren werd en terug zakte in de zaal. Daarbij kwam er een dergelijk geweldig schitterend verblindend licht dat van de aanwezigen niets meer te zien was. In de plaats daarvan was er een onbeschrijfelijk mooi wezen van stralend wit licht. Prachtig donker haar met mooie ogen die haar heel liefdevol aankeken. Of er zeeën liefde uit vloeiden, over haar heen. Ze was helemaal uit haar doen en riep maar: **“Oh, Wat mooi !**

Wat geweldig mooi !” Minutenlang heeft dit geduurd. Alleen deze aanblik is voor haar al voldoende om een heel leven op te teren en alles te verdragen. **Een Engel? Aartsengel? Grote Heilige? Of GOD Zelf?** Ze weet het niet. Wat nog nooit met een oog gezien is kan ze niet verklaren. Maar het maakte haar diep en diep gelukkig.

Interesse in religieuze boeken

Schilderijen en beeltenissen van O.L. Heer, waar ze vroeger nooit naar keek boeien haar mateloos. Heilige boeken, kerklectuur enz., waar zij, nooit in geïnteresseerd was, leest zij op ingeving. Bepaalde titels (zij weet soms niet eens, wat het betekent, kent het bestaan, er niet van) komen in haar op en dan is er een geweldige drang om zo'n boek te lezen. En steeds is zo'n boek een bevestiging van andere visioenen en heldere dromen. Alsof zij is verbonden met een Zender van boven, dan komt van alles zomaar in haar op.

Op ingeving naar onbekende zieken toe om ze te troosten en voor ze te bidden

Beelden van mensen die hulp nodig hebben en waar zij heen moet. O.a. een vrouw die slecht kon zien, daar moest zij heen om doekjes op haar ogen te leggen die afkomstig waren van het Mariabeeld in Maasmechelen waar af en toe tranen uit de ogen van het Mariabeeld vloeien. Deze doekjes met het wonderbare traanvocht moest Hille bij deze vrouw op de ogen leggen. Nu kan zij weer, behoorlijk goed zien ! Soms wordt zij “gestuurd” naar anderen om ze op te beuren of voor ze te bidden. Mensen die ze helemaal niet kende.

Onweerstaanbaar

Als door een magneet wordt Hille steeds naar de kerk getrokken. Ook tijdens de H. Mis ziet zij af en toe de lichtkransen of aura's om de hoofden van de mensen en rond de priester. De H. Hostie verspreidt hélemaal een fantastisch licht. Een machtig kijkspel dat, haar bijzonder ontroert en steeds weer het gevoel geeft van eindeloze Liefde die alles doordringt.

Echt verliefd op GOD en de Engelen

Al naar gelang de stemming ziet zij de aura's van de priesters die de H. Mis opdragen ook heel verschillend. Als hij écht vol eerbied en liefde is voor het grote Wonder dat zich op het altaar voltrekt straalt het licht zuiver en in fantastische kleuren uit hem. Is hij een beetje afwezig dan is het slechts een flauw oplichten en zijn de kleuren doffer. Sommige zijn oh zo fantastisch mooi, dat ze moet oppassen het niet uit te huilen van geluk. Toen zij naderhand in de R.K. kerk te Purmerend binnen ging om even te bidden bij de beeltenis van Maria overkwam haar precies hetzelfde als in Lourdes. Weer koud worden, bibberen, wéér dat geweldige Licht en die gloed van Liefde. Het was een Fatima – beeld waarbij dat gebeurde.

Als zij uit de kerk komt beschikt Hille ineens over een geweldige moed en kracht en kennis die zij onmogelijk van zichzelf kan hebben. Net als andere Volendamse meisjes heeft zij vroeger gewoon de Lagere School gehad en geloofszaken interesseerden deze levenslustige jonge vrouw helemaal niet. En nu spreekt zij met een woordkeus, een vuur en een kennis van zaken alsof er een groot profeet aan het woord is. Zij kon wel altijd goed met mensen omgaan, maar gewoon grapjes makend en pratend over gewone dingen. Als zij nu in het café bedient en zij aan de praat raakt is het telkens zó dat de mannen met wie ze praat het gesprek vanzelf een zodanige wending geven dat het neerkomt op de diepere zin van het leven en dan hangen ze aan haar lip.

Toehoorders hangen aan haar lippen en gaan erna toch biechten

“Onder die mooie trui van jou – zit jij zelf. Een kleinigheidje hoeft er maar te gebeuren of dit leven is voorbij en dan sta je tegenover GOD. Ik zou maar ‘ns gauw gaan BIECHTEN als ik jou was. Je hebt het dan wel ver geschopt en een mooie zaak opgebouwd, maar van binnen is het niet zo best met je. Met zaken doen dat je alleen aan jezelf en misgunde een ander dat die ook wat verdiende”. En jij: “Als je de kans krijgt – bedrieg je – je vrouw. Dat lieve mens dat zoveel liefde en zorg voor jou opbrengt. Ga gauw te biecht vóór het te laat is.”

“Dit mooie huis is eigenlijk maar een caravan, waarin je maar even mag verblijven

Echt, dit leven hier op aarde is maar een héél klein onderdeelje van het geheel

dat eeuwig is.” En dan volgt meestal een vurige preek over de Goddelijke Liefde en hoe HEMEL en AARDE in elkaar zitten, waar de grootste predikanten niet tegenop zouden kunnen. **“Wat ben jij verschrikkelijk –eerlijk- zeg!”** roepen ze soms. Klopt. Sinds de veranderingen plaatsvonden kan Hille alléén nog maar waarheid verdragen. Ze ziet overal doorheen, alsof alles en iedereen een open boek voor haar is. Zodra ergens leugen of bedrog is krijgt zij een walging over zich en kan dat gewoon niet verdragen.

Stuwing iets te moeten

Ze is naar haar biechtvader geweest om te vragen wat zij hiermee aan moest.

“Dit is toch niet mijn pakkie-an. Dit is toch het werk van priesters, waar ik me niet mee heb te bemoeien en niet voor gestudeerd heb. Maar ik word gedwongen. Ik wil dat helemaal niet zeggen. Maar er is een geweldige stuwing in me en dan volgt de woordenvloed vanzelf.” **“Kind, het is een GROTE ZEGEN uitverkiezing van GOD, wat je overkomt”,** heeft de biechtvader gezegd.

Hele leven ingrijpend veranderd

Maar daarmee is Hille er niet, want ook de problemen, erg veel verdriet en vernedering zijn hierdoor haar deel. **“Daar gaat dat mens nu alweer naar de kerk. Mens je bent gisteren pas geweest. Ben je wel goed?”** en: **“Doe nou ’s gewoon, direct ga je over het hele Volendam. De hele familie zal blij zijn met zo iemand”,** enz. Veel verdriet en vernedering. Door een dal van ellende is zij gegaan. Naaste omgeving heeft het er heel moeilijk mee gehad. Veel verdriet en onbegrip. Nu groeit er gelukkig -erkenning-. Zoals altijd in zulke situaties reageert de naaste omgeving sterk afwijzend en schrikt van dingen die vèr boven het menselijke begrip liggen. Veel onbegrip, leed, verdriet en vernedering is het gevolg.

Heel begrijpelijk, want wie eenmaal een mooie positie heeft opgebouwd en populariteit geniet, heeft er geen enkele behoefte aan, over de tong te gaan. Wat moet je ermee aan? Familie, vrienden en bekenden zullen je aandoen en verklaringen vragen voor dingen waarop geen antwoorden mogelijk zijn.

Onkwetsbaar geworden

“Vraag maar aan GOD, met jou te doen wat Hij wil. Stel je maar helemaal voor Hem open, als een werktuig in Zijn Hand”, troostte de priester. Sinds ze dat deed is het alsof er een soort van glazen stolp om haar heen staat, waarop alle beledigingen en vernederingen afketsen. Ze zijn er nog wel, maar kunnen haar niet meer bereiken. Ook is het net alsof daardoor haar weg geleid wordt. Soms wil zij ergens heen en wordt dan als door onzichtbare kracht weg geduwd – een andere kant heen geleid.

Priesters aanspreken

Zoals die keer na de H. Mis in het Kruispunt. Ze wou rechtdoor naar huis maar op één of andere manier pakte zij een zijstraat, waar zij anders nooit doorheen gaat en staat na dit blokje om plotseling oog in oog met de priester die de H. Mis had opgedragen. Ziet zichzelf naar hem toelopen en hoort zichzelf de priester aanspreken. (iets wat zij nooit uit zichzelf zou hebben gedurfd).

Boodschap:

Bewaar eerbied voor O.L. Heer, keer terug naar het ware geloof en laat u niet misleiden

Door haar mond werden woorden gesproken, die bij haar zelf nooit zouden zijn opgekomen. **“Dat de H. Communie met meer -eerbied- moest worden uitgereikt. Dat het *geen* broodje was, maar -werkelijk- het LICHAAM VAN CHRISTUS. Dat het boven in de HEMEL een ergernis is, -hoe- sommigen er oneerbiedig mee omgaan en dat... de HOSTIE -niet- in de hand, MAAR - rechtstreeks op de TONG hoort te worden gegeven, uit gewijde handen van de priester”**. Hille werd er zelf rood beschaamd van. Hier stond zij wel, maar waar die euvele moed en die woorden vandaan kwamen begreep zij niet.

Brieven worden gedictieerd “van boven” vandaan

Nog meer onverklaarbare dingen zouden over haar komen, zoals automatisch brieven schrijven naar allerlei pastoors en geestelijke leiders in kloosters (die zij zelf niet eens kent). Dan komt er een dwang in haar om te gaan zitten met balpen en papier, waarna razendsnel, zonder haperen in één keer een hele brief wordt geschreven. Zonder één doorhaling en met een woordkeus, die zij - zelf nooit heeft gekend. Een heel stapeltje heeft zij zo al moeten verzenden, steeds met hetzelfde thema: **“Meer eerbied met de H. Hostie. Alléén door gewijde handen van de priester aangeraakt, niet in de handen van ongewijden, maar - op de TONG. En BIECHTEN”**. Thuis heeft Hilletje al een heel stapeltje kopieën van dergelijke brieven. Steeds in perfecte volzinnen, in hoog tempo achter elkaar geschreven. Gedictieerd door een –“Zender- van Boven”?

Met een kracht wat zij zelf nooit zou durven

Ja en het staat er keihard en heftig in: **“Lieve Pastoor, of lieve Paters. Ik heb de H. Mis bijgewoond in uw kerk en ben geschrokken van”**... enz. **“Dat moet weer terug naar de -eerbiedige- manier van vroeger”**... enz.

Echt alsof er een groot geestelijke van de oude stempel aan het woord is, zoals vroeger in de donderpreken en de ontvangers van de brieven dreigt met hel en verdoemenis.

Gij zijt het zout der aarde... Gemakzucht en laksheid wordt verweten, enz.

De ontvangers van deze brieven zullen ook niet weten hoe ze er mee aan moeten.

De H. Communie ontvangen in de hand (natuurlijk met grote eerbied) is al jaren overal in ons land overgelaten aan de vrije keus van de kerkgangers. Vrijwel iedereen ontvangt op deze manier het Lichaam van Christus. Vaak hygiënischer omdat er geen risico is van vochtig worden van de vingers van de priester. De meeste gelovigen van deze tijd zullen zich hier niet druk om maken.

Maar - de brieven die doorkomen doen dat wel terdege en niet zo zuinig ook.

Hille – die helemaal niet zo'n vlot briefschrijver van huis uit is, is er zelf een beetje mee aan, maar zij kan niet anders. Er komt een stuwend gevoel, een grote onrust en drang en dan moet ze gaan schrijven. Het gaat achter elkaar door en als de brief klaar is, voelt ze zich doodop en moet even rusten en lezen wat er eigenlijk in staat.

Naar onbekende plaatsen

Ook de meest merkwaardige dingen overkomen haar. Zonder daar zelf enige moeite voor te doen komt zij terecht in allerlei Heilige plaatsen en in kerken. In de nacht krijgt zij dan zomaar een soort visioen van een kerk, kapel of bedevaartsplaats met de naam. Plaatsjes die ze niet weet te liggen en, namen die ze niet kent en nooit heeft gehoord.

's morgens na het ontwaken moet ze deze dan via de index in de atlas opzoeken om te controleren of de naam klopt, welke in haar gekomen is. En dan gebeurt het soms heel kort daarna dat er iemand opbelt:

“Hille, we gaan daar en daar heen, heb je zin om mee te gaan”.

Hoe wonderlijk en ongelooflijk het ook zal klinken: ze komen dan precies op de plaatsen terecht die zij in haar visioen gezien heeft.

“Wat moet je, daar nou van denken? En dat gebeurt maar allemaal met mij! Ook naar parochiekerken of kapellen waarheen ik dan later een brief moet schrijven die “van boven” (?)

gedicteerd wordt.” Haast alle bekende en onbekende

bedevaartplaatsen heeft zij zo al bezocht. Maar komend jaar gaat zij zonder visioen doelbewust wéér naar Lourdes om zieken te rijden.

Steeds gehuld in heerlijke geuren

Ook omgeven haar vaak de heerlijkste geuren, die een ander weer niet kan ruiken. Als zij gewoon buiten loopt door het park bijvoorbeeld om alles t kunnen verwerken, is er een soort wolk van geur die haar omgeeft. Of als zij in de kerk zit en zich letterlijk helemaal verliefd voelt worden op GOD en zijn Engelen, is het of er een flesje kostelijke parfum over haar hoofd wordt leeggestort. **“Ruik jij dat nou ook?”** vraagt ze dan aan degene die naast haar zit. Nee, die ruiken niets.

Terug alsof ze - 2^e keer werd geboren

Het is zo vreemd. Maar het is ook zo'n geluksgevoel. Zo overweldigend heerlijk en blij makend, waarbij ze gelijk beseft dat dit nog maar een klein druppeltje is van oceanen vol geluk en liefde die er ook nog te wachten zijn en vlak om ons heen bestaan. Het geeft haar werkelijk een gevoel van schat en schatrijk te zijn. Ze is schatrijk geworden. Niet in geld of tijdelijk aards bezit, maar schatrijk aan geestelijke schatten die blijven voor eeuwig. Want er is ook geen tijd, heeft ze ontdekt. Het is niet uit te leggen, maar op één of andere manier is alles er tegelijk en altijd. Probeer het maar niet te snappen, want ons denkvermogen is daarvoor te beperkt, schiet hopeloos tekort. Maar het is zo geweldig mooi en blij makend, dat je wel uit elkaar dreigt te barsten van geluk. Nee, ze gebruikt beslist geen drugs of alcohol.

Van buiten en van binnen is alles volledig omgegooid. Ze kan alléén nog maar gelukkig zijn en ziet zelfs in de mensen die zij vroeger niet mocht alleen maar positieve en mooie dingen. Het kwade verteert overal en maakt plaats voor liefde. Wie nu nog kwaad doet daarvan weet zij dat het "langzaam herstellende patiënten" zijn en op één of andere dag ook tot het Oneindige liefderijk zullen behoren.

"Dit is maar een klein stukje, het echte leven begint in de HEMEL. God test je alleen maar: wat je doet met je ziel en lichaam uit écht vrije wil

GOD heeft je hier neergezet om je te testen. Om te zien hoe je in volledig vrije wil reageert en kiest tussen goed en kwaad. Het is maar een kort examen. GOD gaat je beproeven door af en toe ook je geluk even weg te nemen om te zien hoe je je houdt in tegenspoed (zoals Job op de mesthoop). Daarbij heeft HIJ je een geweten mee gegeven zodat je haarfijn aanvoelt of je goed zit of niet. Je bent volledig vrij om alles te gebruiken of te misbruiken. Het oordeel komt later. Kon toch iedereen maar zien hoe geweldig mooi het allemaal is en wat voor beloning er te wachten staat. Dan maakt dat beetje ontbering, zorg of vernedering helemaal niets uit. Voor mij is het nu al zo dat alle zorg en leed zijn weggevaagd door de verandering die over me is gekomen.

Het is alsof ik op een eindeloos uitgestrekt grasveld terecht ben gekomen, dat heerlijk is verlicht en er zo vredig bij ligt als een uitnodiging om overnieuw te beginnen.”

Moet laten zien dat men ook als modern en vrolijk mens heel goed diep gelovig kan zijn

“Ik kan en mag me niet meer stil houden. Iedereen zou je willen waarschuwen en wijzen op dit allerbelangrijkste, de reden van je hele bestaan. Het is meer dan de moeite waard, er elke dag voor te vechten en desnoods álles te verdragen. Steeds opnieuw krijg ik in me dat ik de mensen daarvan moet zien te overtuigen en dat ze zich niet moeten laten misleiden. Maar hoe dan toch? Ik ben maar gewoon Hiletje, een huismoeder. Een jonge moderne vrouw die van vrolijkheid en mooie kleren hield en me nooit met dat soort dingen heb bezig gehouden.”

Visioenen

Ze vertelt van visioenen in de nacht. Heel anders dan een gewone droom. Hoe O.L. Heer steeds tegen haar aan 't praten was en zij Hem door allerlei drukte niet kon verstaan. Hoe Hij toen 2 doorns uit Zijn kroon pakte en naar haar toegooide. De volgende dag belt een kennis op: **“Hille, we zijn aan 't ruimen thuis. Wil jij soms dat grote oude Kruisbeeld hebben? Dan weten we dat het een goed plekje heeft”**. **“Graag !”** zegt ze. Als het wordt gebracht is het gelaat van het beeld helemaal precies zoals ze dat die nacht had gezien.

Beeldje dat warmte verspreidt en licht straalt

Dan is er het miniatuur Mariabeeldje met Kindje Jezus (in een klein metalen doosje met doorzichtig dekseltje, zoals in bedevaartplaatsen voor een paar dubbeltjes kan worden gekocht en waarvan er duizenden in omloop zijn). Iemand bracht het voor haar mee. Hille pakt het aan en gooit het van schrik meteen weer weg. Het voelt warm aan en het is alsof er twee levende harten in haar hand liggen te kloppen. De harten van Maria en Kindje Jezus zoals ze in het nietige beeldje zijn uitgebeeld.

Hille stopt het in haar zak en besluit het altijd bij haar te dragen. Een gloed verspreidt zich vanuit het beeldje door haar zij. Intens gaat zij in gebed om GOD te danken voor dit nieuwe teken. Als ze er 's nachts mee in slaap valt wordt ze wakker omdat haar hand gloeit alsof deze op de kachel heeft gelegen. Dagenlang blijft het een warme gloed uitstralen.

Bij het douchen vergeet zij het mee te nemen en gaat even later terug om het op te halen. Als zij het weer opneemt begint er een helder licht uit te stralen. (Door kenners is het verschijnsel van de lichtstraal in de hand uitgelegd als: een opdracht om mensen te redden van de dwaling en ze tijdig tot inkeer te doen komen.)

Bevestiging dat het moet kloppen

Een andere keer werd Hille in een visioen, meegevoerd door Engelen en kwam ze te zweven boven een school, waar alle kinderen omhoog keken, de lucht in. De Engelen riepen steeds maar één woord: “Alma!” Deze “droom” kwam ook weer uit, want ze werd opgebeld of ze mee wilde doen om in de scholen rozenkransjes en medailles uit te delen aan de kinderen die de Eerste H. Communie zouden doen. De droom had daar dus heel duidelijk mee te maken. Aan iemand die Latijn kent heeft zij de volgende dag opgebeld wat het woord “Alma” betekent, wat zelf begreep zij dit niet. “Verhevene” luidde de vertaling. Zo kunnen anderen hierin weer een bevestiging zien dat zij niet liegt want Latijnse woorden kent zij niet. Door de Engelen was zij omhoog geheven. Het woord “Alma” gaf dus a.h.w. een verslag van het visioen. Maar ook waarschuwingen krijgt zij op deze wijze door. Over mensen voor wie ze uit moet kijken en het haar opgedragen werk belachelijk willen maken. Of ze ziet mensen, die haar levenspad zullen doorkruisen en mee zullen helpen.

Beeldschone Vrouw met witte lelies naast haar

Op 3 augustus (1986) – 23 uur, vorig jaar was er noodweer en kon zij niet slapen. Klaar wakker lag zij te staren naar het plafond toen er opeens een lichtende gestalte van een onbeschrijflijk knappe en lieflijke jonge vrouw naast haar bed kwam staan. **“De hele kamer stond in een helder licht. Zij droeg een tak met witte lelies en een wit kleed. Het duurde maar even, toen was Ze weer weg.**

Maar er kwam wel een geweldige kracht, moed en een vredig gevoel in me. Alsof ik allerlei moeilijkheden met gemak zou aankunnen. Het gevoel

dat ik me gerust als vrouw kwetsbaar kan opstellen maar dat er toch niets met me kan gebeuren. Het gevoel dat ik de waarheid die in me komt moet uitdragen, ongeacht de consequenties en daartoe ook de kracht zal krijgen.”

“De HEMEL is één feest van liefde, licht en vreugde. Wat je altijd hebt gewenst wordt je daar geschonken. Er is géén verdriet. Ieder is er intens mooi en knap en van de leeftijd dat je op je mooist in volle bloei was”, vertelt ze: Zo vol vuur en overtuiging, en zo vol diepe waarheden, dat men de indruk krijg, met een geweldige predikant te maken te hebben. Echt heel anders dan vroeger. En of het effect heeft ! Als Hille zich laat horen hangen ze aan haar lippen. Als een of andere oude kanunnik (overigens met alle verdiende respect) iets zegt gelooft men het wel, maar als een jonge aantrekkelijke vrouw, die midden in het leven staat met veel vuur en in mensentaal iets vertelt heeft men daar wel degelijk horen naar. **“Zelfs de grootste vrolijkheidszoekers en mensen die het “gemaakt” hebben in grote wedstrijd van verdienen en bezitten moeten het toegeven: Het kan allemaal zo over zijn. Een van je miljoenen haarfijnen adertjes even verstopt en het is over. En dan?? De sterkste, de rijkste geweest? Het best tegen drank gekund? De geweldigste zaak gebouwd? Het schoonst geweest? Het is allemaal niks. Alleen je gevoel en liefde tellen. Het is wonderlijk wat GOD met een mens kan doen. Nooit zou ik meer terug willen, nu ik JEZUS zo goed heb leren kennen. Deze liefde en dit geluk is nergens op de wereld te vinden. Als je dit ondergaat en meemaakt voel je je wérkelijk schat en schatrijk. Een rijkdom waarbij alle schatten van de wereld totaal in 't niet verzinken. Er is zóveel kennis en Liefde, waarvan ik vroeger het bestaan niet eens kon vermoeden en dat mij nu zomaar word geschonken. Werkelijk alles wil je er voor over hebben, ook al lachen anderen er misschien om. Voor mij is er de zekerheid dat we eens allemaal dat inzicht en deze Liefde zullen ontvangen.”**

Rijmpjes die ze doorkrijgt.:

“Als uitverkorene op de trap, krom jij naar boven stap voor stap” (werd haar ingegeven in Lourdes) en later (zonder dat zij ooit zélf heeft kunnen rijmen of daar belangstelling voor heeft gehad: **“Zonder woorden, alleen maar denken, Dat GOD je deze kracht kan schenken.”**) Dit soort rijmpjes komen dan zomaar in haar met een duidelijkheid en indringendheid dat ze het nooit meer vergeet. Intussen blijft Hilletje altijd nog dezelfde vrolijke en levenslustige vrouw, die graag grapjes maakt, maar nu wisselt ze die af met geloofswaarheden waar geen speld tussen te krijgen is. Er is nog veel meer en er zijn voor Hilletje nog vele opdrachten. Het zou goed zijn als zij rustig zichzelf blijvend, haar opdrachten zal kunnen voltooien, tot heil van de medemens. Eén van de mooie dingen op Volendam is altijd geweest dat ieder zichzelf kon blijven in de omgang ook als hij daarnaast met hogere dingen bezig was. Gelukkig is onze tijd al zo verlicht dat iedereen zonder angst zal accepteren dat er meer is tussen HEMEL en aarde dan we met ons beperkte stoffelijke oog en ons klein verstand kunnen bevatten. Een journalist van Panorama hebben ze al op haar afgestuurd. Hilletje heeft hem het hele aangrijpende verhaal verteld, op voorwaarde dat hij het niet zou publiceren. Alles moet worden voorkomen om het in de sensatiesfeer te trekken, want het is allemaal stof tot diep nadenken.

=====